

U s n e s e n í

Krajský soud v Brně projednal ve veřejném zasedání konaném dne 26. září 2017 v trestní věci obžalovaného **B.K.**, nar. XXXXX, manažera firmy, trvale bytem XXXXX, **odvolání obžalovaného a státního zástupce** Městského státního zastupitelství v Brně proti rozsudku Městského soudu v Brně ze dne 31. května 2017, č. j. 4 T 52/2017 – 171, a rozhodl **takto:**

Podle § 258 odstavec 1 písmeno b), c) trestního řádu z podnětu odvolání státního zástupce se napadený **rozsudek zrušuje.**

Podle § 259 odstavec 1 trestního řádu se věc **vrací soudu I. stupně.**

Podle § 256 trestního řádu s e odvolání obžalovaného **z a m í t á.**

O d ů v o d n ě n í

Napadeným rozsudkem byl obžalovaný B.K. uznán vinným zločinem úvěrového podvodu podle § 211 odstavec 1, odstavec 5 písmeno c) trestního zákoníku dílem dokonaný a dílem ve stádiu pokusu podle § 21 odstavec 1 trestního zákoníku, jehož se podle zjištění soudu I. stupně dopustil tak, že

- dne 31. 3. 2010 podepsal smlouvu o úvěru ve výši 454.000,- Kč se společností CETELEM ČR, a.s., IČ: XXXXX, smlouva č. XXXXX, vedenou na jeho osobu jako na klienta a následně tuto úvěrovou smlouvu opatřenou údajným pravým podpisem své tehdejší manželky K.K., nar. XXXXX, jako partnerky, předložil ke schválení na pobočce spol. CETELEM ČR a.s. v Brně na ul. Hybešova 42, ačkoli věděl, že smlouvu nikdy nepodepsala, o úvěru nevěděla a bez jejího podpisu by úvěr nebyl poskytnut, přičemž dne 6. 4. 2010 byl úvěr schválen spol. CETELEM ČR a.s. a obžalovanému byly poskytnuty finanční prostředky ve výši 454.000,- Kč,

- dne 31. 1. 2011 podepsal smlouvu o úvěru ve výši 50.000,- Kč se společností CETELEM ČR, a.s., IČ: XXXXX, smlouva č. XXXXX, vedenou na jeho osobu jako na klienta a tuto úvěrovou smlouvu opatřenou údajným pravým podpisem své tehdejší manželky K.K., nar. XXXXX, předložil ke schválení na pobočce spol. CETELEM ČR a.s. v Brně na ul. Hybešova 42, ačkoli věděl, že smlouvu nikdy nepodepsala, o úvěru nevěděla a bez jejího

podpisu by úvěr nebyl poskytnut, přičemž požadovaný úvěr nebyl schválen spol. CETELEM ČR a.s. a obžalovanému nebyly poskytnuty k čerpání finanční prostředky ve výši 50.000,- Kč,

- dne 9. 2. 2011 podepsal smlouvu o úvěru ve výši 829.955,- Kč se společností CETELEM ČR, a.s., IČ: XXXXX, smlouva č. XXXXX, vedenou na jeho osobu jako na klienta a tuto úvěrovou smlouvu opatřenou údajným pravým podpisem své tehdejší manželky K.K., nar. XXXXX, předložil ke schválení na pobočce spol. CETELEM ČR a.s. v Brně na ul. Hybešova 42, ačkoliv věděl, že smlouvu nikdy nepodepsala, o úvěru nevěděla a bez jejího podpisu by úvěr nebyl poskytnut, přičemž požadovaný úvěr nebyl schválen spol. CETELEM ČR a.s. a obžalovanému nebyly poskytnuty k čerpání finanční prostředky ve výši 829.955,- Kč,

- dne 23. 2. 2011 podepsal smlouvu o úvěru ve výši 606.000,- Kč se společností CETELEM ČR, a.s., IČ: XXXXX, smlouva č. XXXXX, vedenou na jeho osobu jako na klienta a tuto úvěrovou smlouvu opatřenou údajným pravým podpisem své tehdejší manželky K.K., nar. XXXXX, předložil ke schválení na pobočce spol. CETELEM ČR a.s. v Brně na ul. Hybešova 42, ačkoli věděl, že smlouvu nikdy nepodepsala, o úvěru nevěděla a bez jejího podpisu by úvěr nebyl poskytnut, přičemž požadovaný úvěr nebyl schválen spol. CETELEM ČR a.s. a obžalovanému nebyly poskytnuty k čerpání finanční prostředky ve výši 606.000,- Kč,

- dne 2. 3. 2011 podepsal smlouvu o úvěru ve výši 606.000,- Kč se společností CETELEM ČR, a.s., IČ: XXXXX, smlouva č. XXXXX, vedenou na jeho osobu jako na klienta a následně tuto úvěrovou smlouvu opatřenou údajným pravým podpisem své tehdejší manželky K.K., nar. XXXXX, dne 3. 3. 2011 předložil ke schválení na pobočce spol. CETELEM ČR a.s. v Brně, na ul. Hybešova 42, ačkoli věděl, že smlouvu nikdy nepodepsala, o úvěru nevěděla a bez jejího podpisu by úvěr nebyl poskytnut, přičemž dne 3. 3. 2016 byl požadovaný úvěr schválen spol. CETELEM ČR a.s. a obžalovanému byly poskytnuty k čerpání finanční prostředky ve výši 606.000,- Kč, s tím, že část z těchto prostředků ve výši 408.421,02 Kč byla určena a použita k doplacení předchozího úvěru u spol. CETELEM ČR, a.s. č. XXXXX, ze dne 6. 4. 2010,

a celkem tak svým jednáním obžalovaný způsobil poškozené společnosti CETELEM ČR, a.s., IČ: XXXXX, se sídlem KARLA ENGLIŠE 3208, 150 00 PRAHA, nyní nástupnická společnost BNP Paribas Personal Finance SA, odštěpný závod, IČ: XXXXX se sídlem KARLA ENGLIŠE 3208, 150 00 PRAHA, celkovou škodu ve výši 1.060.000,- Kč a pokusil se způsobit škodu ve výši 1.485.955,- Kč.

Za tento zločin uložil soud I. stupně obžalovanému podle § 211 odstavec 5 trestního zákoníku trest odnětí svobody v trvání 24 měsíců, jehož výkon byl obžalovanému podle § 81 odstavec 1, § 82 odstavec 1 trestního zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 36 měsíců.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný v zákonné lhůtě odvolání do výroku o vině a trestu, které odůvodnil prostřednictvím obhájce, v němž uvedl, že v r. 2010 a 2011 s bývalou manželkou požádali 5x společnost CETELEM ČR, a. s., prostřednictvím internetu o několik úvěrů, 2 žádosti byly schváleny, 3x byly zamítnuty. V žádostech uvedl vždy pravdivé informace o jeho i manželčiných příjmech i všechny podstatné údaje pro získání úvěrů. Manželka s tím souhlasila. Měl za to, že je to přijatelný postup, že touto činností nepáchá nic nezákonného. Úvěry spláceli bezproblémově až do doby, dokud si nezpůsobil úraz kolena. Nebyli schopni plně dostát svým závazkům, které plynuly ze smlouvy č. XXXXX. V této době se začali s manželkou názorově rozcházet a situace vyvrcholila v r. 2014 rozvodem

manželství. Na základě dohody po rozvodu manželství převzal veškeré úvěry na sebe a měl za to, že veškeré závazky splatí. V roce 2015 zmeškal jednu splátku. Protože manželka byla uvedena na smlouvě jako spoludlužník, byla kontaktována vymáhacím oddělením. V době, kdy podávala trestní oznámení, tedy věděla, o jaký úvěr se jedná, tuto skutečnost však zamlčela. Jeho jednání nemůže být proto posuzováno jako trestný čin. V době, kdy za sebe a manželku o jednotlivé půjčky žádal, nevěděl, že se jedná o trestný čin. Jednal v právním omylu. Při vyřizování žádosti vyplnil všechny požadované údaje, a protože věděl, že manželka s tímto postupem souhlasí, žádost vytisknul a podepsal i jejím jménem. Předmětný podpis je velmi strohý a až nápadně nepodobný podpisu bývalé manželky. Kdyby chtěl spáchat úvěrový podvod, snažil by se podpis manželky napodobit. To svědčí podle něj o tom, že nevěděl, že touto činností páchá něco špatného či dokonce trestného. Jeho jednání nemá společenskou škodlivost, není za něj trestně odpovědný a nemohou být proto proti němu uplatňovány důsledky trestněprávní. Podání trestního oznámení bylo jen nepromyšlené jednání ženy, která měla strach, že bude opět řešit záležitost, kterou již měli spolu vyřízenou. Vše mohli vyřešit vzájemnou dohodou v rovině občanskoprávní. Nebyla tak dodržena zásada subsidiarity trestní represe podle § 12 trestního zákoníku. Bývalou manželku existence úvěru až do r. 2015 nijak nezatěžovala, obžalovaný úvěr řádně splácí. Částku 1.485.955,-- Kč nikdy neobdržel, ve věci není žádný poškozený, ani bývalá manželka, ani společnost BNP Paribas SA (právní nástupce společnosti Cetelem) se o škodu nepřihlásili, proto ani žádná nevznikla. Neměl v úmyslu někoho poškodit. Poukázal na to, že žije řádným životem, řádně splácí své závazky a odsuzující rozsudek může zkomplikovat jeho současné postavení a ztížit jeho společenské uplatnění do budoucna. Navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a obžaloby jej zprostil.

Proti tomuto rozsudku podal státní zástupce v zákonné lhůtě odvolání v neprospěch obžalovaného do výroku o vině a trestu, v němž uvedl, že soud I. stupně oproti právní kvalifikaci v obžalobě z výroku o vině vypustil kvalifikaci i přečinem poškození cizích práv podle § 181 odstavec 1 písmeno a), odstavec 2 písmeno b) trestního zákoníku. Odvolatel má za to, že z jednání obžalovaného, popsaného ve výroku napadeného rozsudku, je zcela zřejmé, že obžalovaný musel chtít porušit zájmy chráněné trestním zákoníkem, pokud jde o ochranu majetkových práv. To hmotně právně vzato značí, že jeho zavinění bylo ve vztahu k jeho jednání i ke zřejmému následku v rámci zločinu úvěrového podvodu podle § 211 odstavec 1, 5 písmeno c) trestního zákoníku ve formě úmyslu přímého podle § 15 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku. Popřípadě musel být nejméně srozuměn s tím, že poruší zájem na ochraně i jiných práv druhých osob, tedy v rámci přečinu poškození cizích práv podle § 181 trestního zákoníku, u něhož je dáno zavinění nejméně ve formě úmyslu nepřímého podle § 15 odstavec 1 písmeno b) trestního zákoníku. Primárním cílem bylo především vlastní obohacení se a nemajetková újma poškozené byla spíše vedlejším efektem, který však nutně musel nastat. Poukázal na obsah výpovědi poškozené u hlavního líčení. Dále uvedl, že poškozená byla poměrně dlouho zařazena do registru dlužníků, což ji výrazně znevýhodnilo v osobním životě při jednání s bankovními institucemi či orgány státní správy. Zcela reálně byla poškozená ohrožena exekucním řízením a jen díky okolnostem, které uvedla ve své výpovědi a aktivní snaze, kterou vyvinula, takovým problémům předešla. O tom, že obžalovaný neoprávněně zasáhl i do práv poškozené, věděl i dlouhou dobu po rozvodu manželství. Soudem I. stupně měla být na základě výpovědi poškozené u hlavního líčení skutková věta o tento závažný následek doplněna a obžalovaný měl být uznán vinným jak zločinem úvěrového podvodu

podle § 211 odstavec 1, 5 písmeno c) trestního zákoníku, tak i přečinem poškození cizích práv podle § 181 odstavec 1 písmeno a), odstavec 2 písmeno b) trestního zákoníku. Státní zástupce navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a sám ve věci rozhodl tak, že obžalovaného uzná vinným i přečinem poškození cizích práv podle § 181 odstavec 1 trestního zákoníku.

Věc byla předložena Krajskému soudu v Brně jako soudu odvolacímu podle § 252 trestního řádu. Odvolání byla podána oprávněnými osobami dle § 246 odstavec 1 trestního řádu v zákonné lhůtě podle § 248 odstavec 1 trestního řádu a svým obsahem splňují zákonné podmínky uvedené v § 249 odstavec 1 trestního řádu.

Odvolací soud přezkoumal podle § 254 odstavec 1, odstavec 3 trestního řádu zákonnost a odůvodněnost všech výroků rozsudku, proti nimž byla podána odvolání, i správnost postupu řízení, které vydání napadeného rozsudku předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad.

Zjistil, že řízení, které předcházelo napadenému rozsudku, nebylo zatíženo žádnými podstatnými vadami, které by mohly mít vliv na správnost a zákonnost přezkoumávaných částí rozsudku (§ 258 odstavec 1 písmeno a) trestního řádu).

Provedeným dokazováním před soudem I. stupně - výpovědí svědkyně K.V. a listinnými důkazy bylo bez důvodných pochybností prokázáno, že obžalovaný při uzavírání smluv jednal bez vědomí a souhlasu své tehdejší manželky. Tato se o uzavřených úvěrových smlouvách dozvěděla až v souvislosti s výzvou od společnosti CETELEM k úhradě dlužné částky, a to jako spoludlužník. Není důvod jí nevěřit v tom, že do uvedené doby nevěděla, že by úvěrové smlouvy obžalovaný uzavřel.

Nelze přisvědčit obžalovanému, že se jednalo o běžnou záležitost, při které by mohl druhého manžela bez jeho vědomí zastoupit, případně že jednal v právním omylu. Je třeba zdůraznit, že i zde platí zásada, že neznalost zákona nikoho neomlouvá. Je však nutno vzít v úvahu, že obžalovaný věděl již z předchozí doby, tedy z případů, kdy společně s manželkou uzavíral jiné úvěrové smlouvy během manželství, že její souhlas k takovému úkonu byl nezbytný a také to, že manželka musela potvrdit svým vlastnoručním podpisem potřebné podklady pro uzavření úvěrové smlouvy a následně i úvěrovou smlouvu. I s ohledem na výši částky, která byla nárokována, se nejednalo o běžnou záležitost, jak tvrdí obžalovaný. Již uzavřením úvěrové smlouvy ze dne 31. 3. 2010 na částku 454.000 Kč obžalovaný zatížil za trvání manželství společné jmění manželů, což není rozhodně běžnou záležitostí, při které by mohl jeden manžel zastoupit druhého. Obžalovaný věděl, že souhlas ke sjednání úvěrových smluv K. V. jako jeho manželka mu nedala, že jednal bez jejího vědomí a také že bez jejího vědomí a souhlasu použil její osobní údaje z občanského průkazu.

Společenská škodlivost jednání obžalovaného je vysoká, neboť se nejednalo jen o ojedinělé jednání, jak vyplývá z provedeného dokazování.

Obžalovaný požádal bez vědomí a souhlasu manželky o úvěr dne 31. 3. 2010 ve výši 454.000 Kč, tento úvěr byl schválen a prostředky byly obžalovanému poskytnuty.

Ve dnech 31. 1. 2011 požádal obžalovaný opět bez vědomí a souhlasu manželky o další úvěr a to ve výši 50.000 Kč, úvěr schválen nebyl, a peníze mu poskytnuty nebyly. Za stejných podmínek pak požádal dne 9. 2. 2011 o úvěr ve výši 829.955 Kč, který rovněž nebyl schválen, žádost obžalovaného o úvěr ze dne 23. 2. 2011 ve výši 606.000 Kč podaná za

stejných podmínek také schválena nebyla a úvěr nebyl poskytnut. Celkově se obžalovaný pokusil získat částku ve výši 1.485.955,-- Kč.

Dne 2. 3. 2011 obžalovaný opět za stejných podmínek, tedy opět bez vědomí a souhlasu manželky, požádal o úvěr ve výši 606. 000 Kč, jímž byl částečně refinancován úvěr z 31. 3. 2010 a zbývající částka byla obžalovanému poskytnuta bez konkrétního určení účelu.

Obžalovaný tak získal na základě dvou úvěrových smluv a to ze dne 31. 3. 2010 a ze dne 2. 3. 2011 od společnosti CETELEM ČR, a.s., IČ: XXXXX, se sídlem KARLA ENGLIŠE 3208, 150 00 PRAHA, nyní nástupnické společnosti BNP Paribas Personal Finance SA, odštěpný závod, IČ: XXXXX, se sídlem KARLA ENGLIŠE 3208, 150 00 PRAHA, částku celkem 1.060.000,- Kč. Vzhledem k těmto částkám došlo k zatížení společného jmění manželů natolik, že rozhodně nelze akceptovat tvrzení obžalovaného, že se jednalo jen o občanskoprávní záležitost a že jeho jednání nemá společenskou škodlivost trestného činu a je na místě užití § 12 odstavec 2 trestního zákoníku o subsidiaritě trestní represe.

Po přezkoumání napadeného rozsudku z podnětu odvolání obžalovaného odvolací soud zjistil, že soud I. stupně zjistil skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti a v rozsahu nezbytném pro rozhodnutí o věci, jak mu ukládá § 2 odstavec 5 trestního řádu a provedené důkazy řádně vyhodnotil a to vše se zaměřením, zda jednáním obžalovaného byly naplněny všechny zákonné znaky skutkové podstaty trestného činu podvodu podle 211 odstavec 1, 5 trestního zákoníku, dílem dokonaného, dílem ve stádiu pokusu. Ze správných a úplných skutkových zjištění dovedl ve vztahu k tomuto trestnému činu i správné právní závěry. Za toho stavu je proto odvolání obžalovaného nedůvodné a bylo odvolacím soudem podle § 256 trestního řádu zamítnuto.

Z podnětu odvolání státního zástupce se odvolací soud zabýval správností a zákonností postupu soudu I. stupně k vypuštění právní kvalifikace též jako přečinu poškození cizích práv podle § 181 odstavec 1 písmeno a), odstavec 2 písmeno b) trestního zákoníku.

V podané obžalobě byl skutek kvalifikován jednak jako zločin úvěrového podvodu podle § 211 odstavec 1, odstavec 5 písmeno c) trestního zákoníku dílem dokonaný, dílem ve stádiu pokusu podle § 21 odstavec 1 trestního zákoníku, jednak jako přečin poškození cizích práv podle § 181 odstavec písmeno a), odstavec 2 písmeno b) trestního zákoníku. Z popisu skutku v obžalobě není zřejmé, v čem bylo státním zástupcem poškození cizích práv, spočívající v poškození práv nemajetkových, konkrétně spatřováno.

Soud I. stupně v odůvodnění napadeného rozsudku uvedl, že svědkyně V. v rámci hlavního líčení neuvedla, že by jí jednáním obžalovaného vznikla nějaká újma na nemajetkových právech, když tato pouze vypověděla, že danou věc přibližně tři měsíce řešila, podala trestní oznámení. K trestnímu řízení se nepřipojila s žádným nárokem na náhradu škody, ani tzv. nemajetkové újmy. Nelze také pominout, že oba zmíněné trestné činy podle § 181 a § 211 trestního zákoníku jsou ve vzájemném vztahu speciality. Z těchto důvodů pak uzavřel, že skutková podstata přečinu poškození cizích práv podle § 181 odstavec 1 písmeno a), odstavec 2 písmeno b) trestního zákoníku naplněna nebyla a tuto právní kvalifikaci proto vypustil.

Státní zástupce v podaném odvolání namítal, že obžalovaný při svém jednání musel být nejméně srozuměn i s tím, že poruší zájem na ochraně i jiných práv druhých osob, tedy v rámci přečinu poškození cizích práv podle § 181 trestního zákoníku, u něhož je dáno zavinění nejméně ve formě úmyslu nepřímého podle § 15 odstavec 1 písmeno b) trestního zákoníku. Uvedl, že primárním cílem obžalovaného bylo především vlastní obohacení se a nemajetková újma poškozené byla spíše vedlejším efektem, který však nutně musel nastat.

Poškozená byla poměrně dlouho zařazena do registru dlužníků, což ji výrazně znevýhodnilo v osobním životě při jednání s bankovními institucemi či orgány státní správy. Zcela reálně byla poškozená ohrožena exekucním řízením a jen díky okolnostem, které uvedla ve své výpovědi a aktivní snaze, kterou vyvinula, takovým problémům předešla.

Trestní zákoník v § 181 chrání práva nemajetková, v § 211 chrání práva majetková a podle ustálené judikatury NS ČR při podvodných jednáních pachatele, která mají majetkovou povahu, je nutné vždy ad hoc současně zkoumat, zda se zřetelem ke všem okolnostem případu jaké majetkové právo bylo poškozeno, jaká byla intenzita újmy na tomto právu a jaké následky mělo pro poškozeného, zda šlo o škodlivý následek lehce či obtížně odstranitelný, případně neodstranitelný a *zda jednáním pachatele nedošlo též k poškození nemajetkových práv* (viz 8 Tdo 1136/2005, 8 Tdo 1267/2016, 8 Tdo 15/2014), když jednočinný souběh těchto dvou trestných činů není zcela vyloučen.

Ze spisového materiálu se podává, že poškozená K.V. u hlavního líčení vypověděla, že byla jako spoludlužník kontaktována společností CETELEM, popsala svá následná jednání, týkající se předmětného úvěru. U hlavního líčení nebyla soudem I. stupně, ani státním zástupcem dotázána, na skutečnosti, jakým způsobem byla zasažena ve svých nemajetkových právech, tedy zda stav, že byla vedena jako spoludlužník, se jí dotýkal či ji zasáhl v osobním životě, v zaměstnání, ev. v jiných oblastech, tedy na právech, která se nedotýkají majetku, ani úkonů s ním souvisejících.

Ve spisovém materiálu jsou založeny listinné důkazy, které dokládají, že k žádosti o úvěr bylo třeba podepsat Prohlášení o udělení souhlasu se zpracováním osobních údajů, které obsahuje řadu citlivých osobních údajů, dále vyplnit osobní dotazník a také doložit fotokopii občanského průkazu K.V. a tyto stvrdit vlastnoručním podpisem.

Přestože státní zástupce v odvolání uvádí, že poškozená byla vedena registru dlužníků po dlouhou dobu, k tomuto nebylo provedeno žádné dokazování, poškozená k tomu u hlavního líčení nebyla dotázána a tato tvrzení nebyla doložena ani listinnými důkazy. Nebylo zjištěno, zda poškozenou K.V. společnost CETELEM kontaktovala opakovaně, jakým způsobem, a zda toto bylo podle jejího názoru důvodné, zda byla uvedena v registru dlužníků, a zda se tato situace a jakým konkrétním způsobem dotkla jejího osobního a rodinného života, zda měla dopad např. i v zaměstnání, zda došlo ke zhoršení její pověsti. Zda byla v této souvislosti případně kontaktována i jinými společnostmi a obtěžována nevyžádanými e - maily, SMS zprávami, apod. Nebylo řádně prověřeno, zda nebytnou součástí žádosti o úvěr byla i její fotokopie OP, když OP obsahuje řadu citlivých údajů (RČ, bydliště, č. OP, datum narození), které by mohly být zneužity a zda fotokopii OP poškozené obžalovaný při žádostech o úvěr doložil. Dokazování v tomto směru bylo neúplné a závěry soudu I. stupně o tom, že k naplnění skutkové podstaty přečinu poškození cizích práv podle § 181 trestního zákoníku nedošlo, jsou předčasné, vydané na základě nedostatečných skutkových zjištění. Proto odvolací soud z podnětu odvolání státního zástupce napadený rozsudek podle § 258 odstavec 1 písmeno b), c) trestního řádu zrušil a podle § 259 odstavec 1 trestního řádu věc vrátil soudu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí, neboť ve věci bude třeba provádět ještě další dokazování, jehož rozsah je nad rámec odvolacího řízení a odvolací soud by tak nahrazoval činnost soudu I. stupně, přičemž výsledky doplněného dokazování mohou mít vliv na právní kvalifikaci skutku v neprospěch obžalovaného.

V dalším řízení soud I. stupně jednak vyžádá zprávy společnosti CETELEM, resp. jejího právního nástupce, ve shora naznačeném směru, a také se jej dotáže, zda v souvislosti s Prohlášením o udělení souhlasu se zpracováním osobních údajů K.V. poskytl tyto údaje i dalším subjektům, aniž by poškozená o tomto věděla. Bude nezbytné provést doplnění výsledku poškozené K.V. a zjistit, jakým způsobem se skutečnost, že bez jejího vědomí a souhlasu jednak byly sděleny tehd. společnosti CETELEM její osobní údaje, i to, že se stala spoludlužníkem, se promítlo v jejím osobním životě, v zaměstnání, v rodinném životě, při vyřizování na úřadech, apod. zda byla kontaktována, ev. přímo obtěžována nevyžádanou korespondencí dalších společností, apod., ev. jinak zasažena na svých *nemajetkových právech*. Po takto doplněném dokazování, případně po provedení dalších důkazů, jestliže se ukáže jejich potřeba, soud I. stupně znovu posoudí, zda jednáním obžalovaného byla zasažena i nemajetková práva poškozené, která jsou chráněna § 181 trestního zákoníku, v čem tento zásah spočíval a v návaznosti na tato skutková zjištění bude pak ve skutkové větě nezbytné skutek popsat tak, aby bylo zřejmé, že došlo nejen k naplnění skutkové podstaty zločinu úvěrového podvodu podle § 211 odstavec 1, odstavec 5 písmeno c) trestního zákoníku dílem dokonaný a dílem ve stádiu pokusu podle § 21 odstavec 1 trestního zákoníku, jak bylo uvedeno shora, ale i trestného činu podle § 181 trestního zákoníku, jestliže soud I. stupně po doplněném dokazování k takovému závěru dospěje.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e n í** řádný opravný prostředek přípustný.

Krajský soud v Brně
dne 26. září 2017

JUDr. Libuše Gloserová v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Irena Pospíšilová